

ab invidiosis mutuo se titulis laceffendo abfisterent. Transmiffa hujus decreti exemplaria ad Nuncios Apostolicos & Generales per orbem Christianum Inquifitores, quod ejus executionem urgerent. Hispanie Rex apud Pontificem pro fententia inflabat; inflabant & Dominicani, fupplici ad eam rem libello exhibito; fed fruftra omnes. Nam Paulus V. decreto fuo 1. Decembris 1611. cavit, ne quis deinceps quidquam de hoc argumento imprimere audeat. Innovatum eft hoc Pauli decretum fub Urbano VIII. die 22. Maji 1625. fub Innocentio X. 23. Aprilis 1634. fub Innocentio XII. 28. Januarii & 6. Februarii 1694.

Innocentius X. decreto fuo 23. Aprilis 1634. edicit, nullam addendam effe fidem Actis Congregationis de Auxiliis, ficut nec Conftitutioni Pauli V. quo tamen minime factum eft, quin publici juris Acta illa tandem fierent, primo à Coronello in fummam redacta; deinde totidem verbis à Lemos relata. Denique inter utriufque partis Theologos fummum femper jus fcribendi, docendi, atque doctrinam fuam predicandi retentum eft; abfque eo quod coercedis illis in ordinem Summi Pontificis aliquid molirentur. Nos autem opera pretium facturos autumavimus, fi eorum, quæ in Ecclefia fuper hoc argumento agitata funt, hiftoriam brevioribus verbis complefteremur, potius quam nudam utriufque fententiæ relationem expositionemque tradentes, tædium pararemus Lectoribus.

Nunc verò, ut Differtationi modum imponentes noftram fuper ea re fententiam promamus, illud afferendum ftatuimus; Prædeterminationem ad gratiam & vocationem ad Fidem mera effe, & profus gratuita Dei largitoris beneficia; prædeterminari nos pariter ad Beatitudinem divinæ voluntatis beneplacito, non meritorum præficientiâ; quod autem ad gloriam feligamur, ejus rei in caufa nequaquam fuiffe Dei prævifionem, quafi fcilicet fpectaverit, quid effemus liberi arbitrii viribus præftituri, nullis adjuti auxiliis fupernaturalibus & gratiâ. Neque pariter in animo inducimus, explicando prædeterminationis myfterio, five Scientiam mediam, five decreta conditionibus adftricta, five futurorum meritorum præficientiam invehere oportere. Sed juxta traditam à SS. Auguftino & Thoma doctrinam facimus, virorum Sanctorum ad gloriam prædeterminationem nullam aliam habere, quantum ad Deum, caufam, quam volentis favorem præftare gratuitam in illos propenfionem; prædeterminationem etenim perinde reputandam, quafi præficientia fit & preparatio gratiarum, ad falutem viam certam paratamque infrequentiam.

Eo femel pofito fystemate, falva funt omnia iuftitiæ, præficientiæ, mifericordiæ, ficut & libertatis humanæ jura. Totam Adami pofteritatem in crimine, & corruptione fquallentem refpiciens Deus, nihilque in illa non odio, non executione, non æterno fupplicio dignum intuitus, puro miferationis affectu certum quemdam eorum nu-

merum ad falutem felegit; cujus rei gratiâ abfolutum ab illo decretum prædeterminationis emanavit, parataque certa & infallibilia ad prædeterminatos in gloriam perducendos auxilia. Hujus decreti beneficio homo gratiâ cujufdam pelleffu, & efficaciâ liberè in bonum & virtutem propellitur, auxilioque Dei nunquam deferentis fultus, ad finem ufque vitæ in bono perfeverat.

Quos verò Deus fimili beneficio donandos non cenfet, nec talibus inftruit auxiliis, quanquam aliqui fincerâ Dei voluntate ad falutem pofcantur, in tranfverfum tamen à voluntate fuâ & naturæ corruptione acti, certum fibi & indubitatum parant exitium, non neceffitate, fed liberâ voluntate, originali crimini nova fuperaddentes feclera, quorum merito æterno fe fupplicio dignos exhibent. Ita reprobatonis decretum in adultis quidem non originale tantum, fed actualia etiam hominis crimina refpicit; id agente per fummam iuftitiam Deo, ut criminum merito reprobis valida illa denegeret auxilia, quæ nemini præftare tenetur, nec iuftis nifi gratuito miferationis affectu indulget.

In eam verò inclinari fententiam cogimur folemni illo approbationis elogio, quo Ecclefia S. Auguftini in dogmate de prædeterminatione & gratiâ doctrinam commendavit; modò ex verbis S. Doctoris fidei canones dirigens, modò, quod ab Ecclefia totius Africæ factum novimus, illum eligens fingularem ad Fidem adversus Pelagianos afferendam Doctorem (f): ut proinde nobis jure meritoque cum eodem Auguftino affirmandum cenfeamus (g), neminem conftituta ab illo de gratiâ & prædeterminatione doctrina repugnare, quin fimul & in difcrimen fidei fuæ venerit. Nemo melius Pelagianorum & Semipelagianorum arcana penetravit; nemo feliciori fucceffu hærefibus illis proffratis Fidei Catholicæ veritatem afferuit, folidis infuper factis fundamentis, quibus innitatur, fi quid fortè ea in re controverfia fufcitari contigerit in Ecclefia. Ita à recto itinere tramite nequaquam nos diverfuros credimus, fi tantum viam ducem fequamur.

Nec minori affenfu doctrinam ejus probarunt Summi Pontifices vel S. Auguftino coævi, vel non diu poft illum Summum Sacerdotium tenentes, uti Innocentius I. Zofimus, Bonifacius, Cæleftinus, Leo Magnus, Gelafius, Hormifdas. Quibus pariter accenfendi Pontifices, fucceffu temporis Ecclefia clavam tenentes. Auguftinum, ait Cæleftinus Papa Epift. ad Epifc. Galliæ fanctiffima recordationis virum pro vita fuâ atque meritis in noftra communione femper habuimus, nec unquam finiftra fufpicionis faltem rumor afperfit. Addit, ejus doctrinæ tantam fuiffe apud omnes laudem, ut Romanæ Ecclefia Præfules deceffores fui inter fummos doctrinæ Ecclefia Magiftratos femper habuerint.

Romanæ Ecclefia, i. e. Catholicæ, fententiam noffe in dogmate de libero arbitrio & gratiâ fi quis velit, ait Hormifdas Epift. ad Poffefforem tom. 4. Concil. pag. 1332. adeat

f Auguf. Epift. 150. Curam Scripturarum mihi Fratres, & Patres mei Coepifcopi duorum Conciliorum Numidia & Carthagini imponere dignati funt. g De Dono Perfev. c. 19. n. 48.

g Quid delibero arbitrio, & gratiâ Dei Romana, hoc eft, Catholica fequatur Ecclefia in variis Libris Auguftini, & maxime ad Hilarium & Prosperum cognofci poteft. h Auguftini doctrinam de Gratia fecundum Prædecefforum meorum ftatuta, Romana fequitur, & fervat Ecclefia. i Vide etiam Breve Innocentii XII. ad Facultatem Theologicam Lovanienfem fub die 6. Februarii 1694. k La véritable Tradition de l'Eglife, fur la prædetermination & la grace, par de Lanoy, &c. l Rom. 9. 11. 12. 13.

Auguftini Scripta & maxime libros ad Hilarium & Prosperum (g). Joannes II. Papa Epift. 3. declarat, Ecclefiam Romanam fequi, & tanquam pretiofum aliquod depositum fervare doctrinam S. Auguftini in dogmate de gratiâ, juxta decefforum fuorum Pontificum Statuta (h). Alexander VII. in fuo Brevi ad Facultatem Lovanienfem fub die 7. Augufti 1660. monet hortaturque, ut præclariffimorum Ecclefia Doctorem Auguftini, & Thoma inconcufla utiffimæque dogmata fequantur (i). Tandem Clemens Papa XI. decreto fuo fub die 18. Januarii 1704. cenfurâ inuffit Librum Gallicum infcriptum: Vera Ecclefia traditio in dogmate de prædeterminatione & gratiâ D. Lauvoji (k); profelfus infuper, à Decefforibus fuif S. Auguftini Doctoris præcellam doctrinam magno femper in pretio habitam, quam totomentis effectus, ait, amplexi funt, veffigiis ejus fimiter inherentes &c. Ad locum Epiftolæ ad Romanos [1], cujus occasione Differtationem hanc noftram

dedimus, quod attinet, de prædeterminatione aliqua gratuita fermone ibi ab Apoftolo fieri, fatis convenit inter Commentatores. Ufque adeò tamen certum non eft, an de prædeterminatione ad gloriam & reprobationem ad æterna fupplicia, dicta illa exponantur, vel tantum de prædeterminatione ad gratiam & vocationem ad Fidem. Contendunt plures, fole in fpecto Apoftoli in univerfa hac Epiftola confilio fati infinuari, omnia hæc de prædeterminatione ad gratiam & vocationem ad Fidem, beneficiis profus, quantum ex Deo, gratuitis, dicta intelligi oportere Prædeterminationem gratiam ad gloriam in verbis Apoftoli legere fe alii autumarunt. Vix tamen ambigimus, quin oblique faltem Apoftolus prædeterminationem ad gloriam innuat, cum veluti neceffariâ confequutione ex prædeterminatione ad gratiam & Fidem deducatur. Hanc utriufque prædeterminationis connexionem demonffrat Apoftolus ad Rom. 8. 30. Quos vocavit, hos & iustificavit, quos autem iustificavit, hos & glorificavit.

DISSERTATIO

DE CIRCUMCISIONIS EFFECTIBUS.

DE origine Circumcifionis in Differtatione ad Genefim differentes, demonffravimus ejus inveffe primuni Authorem Abrahamum fuiffe. De effectibus agendum modò; ad quem nempe finem Deus ritum illum ordinaverit; & maxime, an Originalis criminis expiationi inffitutus fit. Circumcifionis ritus altius quam à Lege Mofaica repetendus; tradidit enim Deus Abrahamo Patriarchæ, atque apud ipfum deinceps ejufque pofteros etiam ante latam à Deo Legem obtinuit. Hæc autem Deus Abrahamo injunxit [a]: Hoc eft pactum meum, quod obfervabitis inter me & vos, & semen tuum poft te. Circumcidetur ex vobis omne masculum, ut fit in fignum foederis inter me & vos. Infans octo dierum circumcidetur. . . . eritque pactum meum in carne veffra in fadus æternum. Masculus, cujus præputii caro circumcifa non fuerit, delebitur anima illa de populo fuo, quia pactum meum irritum fecit. His verbis non obfcure Circumcifionis effectus exprimuntur; invexit enim hunc ritum Deus tanquam in monumentum fui cum Abrahamo foederis.

deris à fe initi monumentum manere æternum voluit, non tabulis lapideis vel metallo committens, fed corpori illius, quocum foedus fanctum eft, ac toti deinceps ejus pofteritati eorumque mancipiis inferipfit. Ejus autem violati juris reis, nequis unquam talia auderet, exterminium ex univerfo populo fuo folemni protectione minuitur. Solemne erat apud Orientales, ut fignatibus compuncti totos fe in Naminis altius fingularem clientelam & obfequium confecerent. Mos ille facile ante Abrahami ætatem obtinebat; fortè etiam Abrahami imitatione factum eft, ut in alias gentes recipereetur. Illud fanè apud mortales inffitum femper fuit, ut fuæ erga Numen aliquod religionis indelebilibus expreffa characteribus documenta exhiberent. Ita facris Bacchi initiati cauterio impreffam hæderaceæ frondis notam præferebant (b); facris characteribus five in corpore, five in pulfibus, five in collo inurebantur, quicumque fe religioni Deæ Syriæ addixiffent (c). Sant, ait Philo de Monarchia, qui ad id ftultitiæ devenerint, ut omnes fibi præclufuri reditus ad Deum, & penitentiam vias, ac totos fe Numinum fupertitioni addicentes, ferviles impietatis notas admittant, cauterio fe in carne fuâ fignatizantes, quafi id committentes, ne impietatis fuæ memoria ullo unquam tempore deleatur. Erat itaque Circumcifio indelebile, aliquod fignum, quo totum Abrahami genus divini Numinis obfequio fe p-

b 3. Macchab. 2. & 2. Macchab. 6. 7. & 14. 33. c Lucian. de Dea Syra.

a Genef. 17. 10. 11. 12.